

ת"פ 29762/04 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 29762-04-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסף כרמוונה
נגד
הנאשם: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד לירן בקרמן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על-יסוד הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוון, בביצוע עבירות של **תקיפה** הגורמת **חללה ממשית (בת זוג)**, לפי הוראות סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), **ואיוימים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בעובדות כתוב האישום המתוון נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

בתקופה הרלוונטית לכותב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והתגוררו בדירה ברוח' בתל-אביב.

ביום 19.04.2005 בשעה 05:00 בקירוב, בדירה, החל ויכוח בין בני הזוג עקב סירובה של המתלוננת לקיים יחסי מין עם הנאשם. הנאשם בכעס תקף את המתלוננת באמצעות אגרוף לפניה ובעיטות לבטנה, כשהיא שוכבה על המיטה ומדממת בפנים. לאחר מכן גרר הנאשם את המתלוננת, תוך שתפס בשערותיה ובידה ודרש ממנה להתקלח.

הנאשם המשיך לתקוף את המתלוננת בעוויות ומכות ולא חדל, כשהוא אוחז את המתלוננת עם ידו בצווארה ובនוסף מכח אותה בסטריות. עקב התקיפה נפלת המתלוננת על הרצפה והנאשם דרך עליה, על בטנה וגרר אותה.

המתלוננת התקשרה למשטרת, אך הנאשםלקח את הטלפון שלה וזרק אותו. מוקד המשטרה התקשר בחזרה וركץ לאחר מספר ניסיונות הצילחה המתלוננת לעונת. במהלך התקיפה גם אם הנאשם על המתלוננת אמרו "אני אפגע לך".

המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי ופונתה לבית החולים. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למATALוננת חבלות של ממש כגון דימום ונפיחות באף, אדמומיות באזורי העין, כאבים באזורי הבطن ורגשות בהנעת הצואר.

עמוד 1

- .3. בדינום המקדמים לא הגיעו הצדדים לכל הסכומות. הנאשם כפר בתקיפת המתלוננת, תוך שטען כי עובר לאיורו היא דוקאacha בו, כדי למנוע ממנו לצאת מהדירה, נפלת ארצתה כשהוא הדף אותה וכתולדה מכך קיבלת מכח באזור הפנים (ר' בפרוטוקול, עמ' 1 שורה 10 ואילך).
- .4. התיק הועבר לשמיית הריאות לפני ובדין הראשון שהתקיים נשמעה עדות המתלוננת. יש לציין, כי במהלך עדותה סתרה המתלוננת את הגרסה (המפלילה) שמסרה במשטרה, תוך שטענה כי אמרה מה שאמרה בשל העובדה "בלחץ". בנסיבות אלה נעתרתי לבקשת ב"כ המאשימה להגשת אמרותיה של המתלוננת, בשלוש הבדיקות שנגבו ממנה במשטרה, כמצגים מטעם המאשימה (ר' הדיון וההכרטה בפרוטוקול, עמ' 7-8).
- .5. לאחר מכן, בפתח הדיון שנקבע להמשך שמיית הריאות, הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון דין, ללא הסכומות לעניין העונש. במסגרת הסדר הטיעון תוקנו עבודות כתוב האישום לנוסח המתוקן הנ"ל, תוך השמתת מעשים מסוימים שייחסו לנאים. הנאשם הודה, כאמור, בעבודות כתוב האישום המתוקן, והורשע על יסוד הודהתו בעבירות שפורטו בפסקה 1 דלעיל.

הריאות לקביעת העונש ותמצית טיעוני הצדדים:

- .6. כראיות לקביעת העונש הגיע ב"כ המאשימה שלוש תമונות של המתלוננת, המתעדות את החבלות שנגרמו לה (סומנו ע/1). בתמונות נראים, בין השאר, החבלה שנגרמה למATALONNET מעל עין שמאל וכן כתמי דם על בגדייה. עם זאת, יש להעיר כי לא הוגש לפני תיעוד רפואי היכל למד על חומרת החבלות.
- .7. בטיעונו לעונש עמד ב"כ המאשימה על חומרת האירוע מושא כתוב האישום, שבו בתגובה לסירוב המתלוננת לקיים יחס מיון תקף אותה הנאשם באליםות חמורה, שכלה אגרוף לפרצוף והמשיכה אף כשהמתלוננת נפלה ארצתה. הנאשם גירר את המתלוננת למקלחת, כשהיא על הרצפה, ושם המשיך ותקף אותה.
- .8. ב"כ המאשימה פירט את הערכים החברתיים, שנגעו כתולדה מביצוע העבירות, ובهم ההגנה על שלומה של המתלוננת, על בריאותה, שלמות גופה, שלוותה ותחושים הביטחון האישי שלה. בהקשר זה ביקש ב"כ המאשימה להציג את היבטי החומרה, דהיינו: העובדה שמדובר באליםות במסגרת המשפחה וכן העובדה שמדובר שבמהלכו הייתה המתלוננת קורבן לאלים מתחמקת מצד הנאשם.
- .9. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם טען ב"כ המאשימה כי בעבירות כגון דא קיימ, מטיב הדברים, שני רבי בין אירוע אחד לבני משנהו, כך קשה לטען למדיניות ענישה נהוגה בהתייחס לניסיבות מקרה ספציפי. עם זאת, כך לטענותו, נוכח הפגיעה האלים, הברוטאלית והשפילה במתלוננת, בעת שהיא נתונה לחסדי הנאשם בדירה, יש מקום לקביעת מתחם עונש הולם מחמיר, שבין 12 חודשים מאסר בפועל לבין 36 חודשים מאסר בפועל.

- .10. באשר לגזרת עונשו של הנאשם מתחם העונש ההולם ציין ב"כ המאשימה את נסיבות הקולה של העדר העבר הפלילי וההודאה, אך הוסיף וציין שמדובר בהודאה שניתנה בשלב מאוחר יחסית, רק לאחר שהמתלוננת הוכרחה להעיד. בנוסף, הנאשם לא עבר הליך טיפולו ואין אופק שיקומי בעניינו, ובנסיבות אלה - כך לטענת ב"כ המאשימה - אין מקום בתחום המתחם. בסיכוןו של דבר עמוד 2

עתר ב"כ המאשימה, אפוא, להשתת עונש של 16 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיזיים למתלוננת.

ב"כ הנאשם, מצידו, טען כי מתחם העונש ההולם המחייב, לו עתר ב"כ המאשימה, אינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה בפסקיקה, גם כאשר מדובר במקרים רבים בהרבה. ב"כ הנאשם הפנה לפסקיקה רובה ובקיש כי בית המשפט יקבע כי מתחם העונש ההולם, לאירוע מושא כתוב האישום, הוא בין 5 חודשים מאסר בפועל לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

לענין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הרחיב ב"כ הנאשם בתיאור נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, שבಗיל 16 שנים בלבד גויס בלבד כורחו לצבע אריתריאה. בשנת 2012 נמלט הנאשם מארצו והגיע בדרך לא דריך לישראל, דרך מדבריות סיני, ובארץ מעולם לא הסתבר בפליליים.

עוד הדגיש הסניגור את נטילת האחריות על-ידי הנאשם ואת העובדה שהנאשם הוא בודד בארץ וזר בה; עובדה שמקשה מאוד על תנאי מאסרו בהשוואה לאזרח ישראלי משום שאין באפשרותו לקבל "קנטינה" או ציוד מקרים או חברים. בנסיבות אלה עתר הסניגור להקללה בעונשו של הנאשם ולהסתפקות בתקופה שתתחפוף לימי מעצרו, בתוספת לפיזיים בעבר המתלוננת לפי שיקול דעת בית המשפט.

לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הסתפק בטיעוני בא-כוחו.

ג. **קביעת מתחם העונש ההולם:**

בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחיליה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. עוד יתחשב בית המשפט, בהקשר זה, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

באשר לערכיהם החברתיים, שנפגעו מביצוע העבירות, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. אכן, הפסקיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן הרבה של עבירות האלים בכלל, וUBEIROT ALIMOT BESHAFHA ("אלם" ב") בפרט. עבירות האלים פוגעות באופן ניכר בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הפרט, ופגיעה אלה מטעמות שבעתים כאשר מדובר בעבירות אלימות במסגרת המשפחה, שכן מדובר בעבירות הנעבות על-ידי הקרובים ביותר לנפגע ובדרך כלל - כבעינינו - גם בתחום "ביתו מבצרו" ממש.

לפייך, כפי שנפסק לא אחת, כאשר מדובר בעבירות כלשהי לנקט בענישה חמירה ומרתיעה, וככל בענישה הכללת רכיב של מאסר בפועל. אכן,قطעת הסניגור, גם במסגרת עבירות אלם"ב קיימת פסקיקה רובה הקובעת רף תחתון של עונש מאסר בפועל שנייה לנושא בדרך של עבודות שירות, אך מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של האירוע הרלוונטי. נוכחות מרכיבות הנסיבות של עבירות אלם"ב יש קושי במצבת מקרים זהים בעבודותיהם, אך ניתן להכליל ולומר שאשר האלים היא חמירה וחזרת ונשנית, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

.18. ב"כ המאשינה הינה לרע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.16), בו נקבע מתחם עונש הולם שבין 12 חודשים לבין 36 חודשים מסר בפועל לבין ולבסוף נוצר עונש של 18 חודשים מסר בפועל. אכן, מדובר במקרה החמור מעניינו, שכן מעבר לתקיפה (שבוצעה בנוכחות ילדים) היו גם מספר עבירות נוספות נוספת, אך עדין יש בו כדי למד לעניינו. ניתן גם להפנות, בהקשר זה, לת.פ. רמלה) 18-07-68753 מדינת ישראל נ' פלוני (10.02.19), שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין 12 חודשים מסר בפועל לבין 30 חודשים מסר בפועל ולבסוף נוצר עונש של 24 חודשים מסר בפועל. מדובר במקרה של תקיפה בת זוג, שכלה גם נשיכות, כאשר לנאים דשם לא היה עבר פלילי והוא הודה ונטל אחריות.

.19. במקרה דנן, יכולה מעובדות כתוב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם, עסquitין בתקיפה חמורה בדירה בה התגוררו בני הזוג, והכל על רקע "סירוב" המתלוונת לקים יחסי מין עם הנאשם. בנוסף, הנאשם לא כלל מלאמשר ולתקוף את המתלוונת גם לאחר שנפללה ארצתה ואף דרכ עלייה, והוא נזקקה לטיפול רפואי. בנסיבות אלה,atri כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם חייב לכלול מסר בפועל ממשמעו ואני קובע את המתחם בין 9 חודשים מסר בפועל לבין 21 חודשים מסר בפועל.

גזרת עונשו של הנאשם בתחום העונש ההולם:

.20. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגוזר את עונשו של הנאשם בתחום זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לצאת מכך, שאין עניינם לכך - תוך התחשבות בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות.

.21. באשר לנאים שלפני, השיקולים הרלוונטיים לגזרת עונשו הם ככללו:

עbero הפלילי של הנאשם - לנאים, לצד שנת 1986, אין הרשות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבות מהותית לקולת העונש.

הודאה ונטיית אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן ובכך נטל אחריות על מעשייו. עם זאת, ההודאה ניתנה רק לאחר שהמתלוונת העידה בבית המשפט.

נתוני האישים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם כבן 33 שנים ביום ונסיבות חייו אינן קלות. על-פי טיעון ההגנה, שלא נסתור, הנאשם עבר בנסיבות חווית קשות, עד שהתגלל ארצתה בדרך לא דרך. הנאשם הוא אזרח זר הארץ, אשר חסר קרובי משפחה וסבירה תומכת משפחתיים עליו לרעה ומקשים את תנאי מסרו. עם זאת יש להוסיף,atri כי הנאשם אינו משתתף בהליך טיפול או שיקומי כלשהו.

.22. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עלות במשקלן על נסיבות החומרה, באופן שיש לגוזר את עונשו של הנאשם בקרבת הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, גם שלא ברף התחתון ממש. כמו כן, בהתחשב בנסיבות הגוף והנפשיים שנגרמו למATALונת, יש לפסק פיצויים לזכותה. עם זאת, במישור הכספי יש להתחשב במצבו הכלכלי הדוחוק של הנאשם.

סוף דבר:

.23. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) 10 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו (04.04.19).
- (ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של אלימות כלפי הגוף.
- (ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של איום.
- (ד) קנס בסך של 500 ₪, או 4 ימי מאסר תמורה, שישולם עד ליום 20.02.20.
- (ה) פיצויים למטלונת, עדת תביעה מס' 1, בסך של 1,500 ₪. הפיצויים יופקדו בקופה בית המשפט עד ולא יותר מיום 20.02.20.
- באחריות ב"כ המאושר להגיש הודעה למצוירות בית המשפט בדבר פרטי המטלון, לצורך העברת הפיצויים.
- נתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.
- זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ל"ג תשרי תש"פ, 29 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.